

Sygn. akt I C 942/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa G. J.

przeciwko (...) S.A. w Ł.

o zapłatę 8000 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w Ł. na rzecz powódki G. J. kwotę 8.000,00 zł (osiem tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od 15 czerwca 2013 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 1.617,00 zł (tysiąc sześćset siedemnaście złotych 00/100);

II. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa – kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłych tymczasowo pokrytego ze środków Skarbu Państwa kwotę 1.351,20 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt jeden złotych 20/100).

Sygnatura akt IC 942/13

UZASADNIENIE

Powódka G. J. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedziba w Ł. kwoty 8 000 zł tytułem zadośćuczynienia za cierpienia związane z wypadkiem z 22 lutego 2013 roku.

W uzasadnieniu powódka podała, że w dniu 22 lutego 2013 roku miał miejsce wypadek komunikacyjny, w następstwie którego doznała obrażeń ciała, skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. Powódka wskazała, że pojazd sprawcy ubezpieczony był w zakresie OC w u strony pozwanej, która przyznała powódce zadośćuczynienie w kwocie 700 zł i odmówiła wypłaty dalszej żądanej kwoty.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Przyznała, że ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji drogowej z dnia 22 lutego 2013 roku, ale przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła powódce należne zadośćuczynienie w kwocie 700 złotych i 325 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, a żądane zadośćuczynienie jest wygórowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka G. J. została poszkodowana w wypadku komunikacyjnym 22 lutego 2013.. Była w chwili wypadku osobą pasażerką samochodu, w który uderzył sprawca ubezpieczony w (...) S.A. z siedziba w Ł..

W wyniku wypadku powódka doznała urazu kręgosłupa, do dziś źle się czuje, nosiła kołnierz ortopedyczny, ma zawroty głowy bola ją kręgi szyjne i plecy, odczuwa lęk przed wsiadaniem do samochodu, Powódka do dziś bierze leki rozluźniające i używa maści, nie może dźwigać Ania nosić, co robiła wcześniej, budzi się w nocy.

W chwili wypadku powódka miała 57 lat. Przed zdarzeniem pomagała swojej rodzinie na wsi, pracowała fizycznie w gospodarstwie. Po wypadku boi się sama wyjeżdżać, przy schylaniu odczuwa zawroty głowy, jest nerwowa, zwolniła tempo życia.

Dowód:

- przesłuchanie powódki K- 61, akta szkody

Powódka otrzymała od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 700 zł i zwrot kosztów leczenia.

Dowód:

- akta szkody

Jak ustalili powołani przez Sąd biegli dr nauk medycznych neurochirurg H. A.i dr nauk medycznych ortopeda M. J., w związku z wypadkiem w obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu powódki jest długotrwały i wynosi 5 %. Powódka G. J.odczuwa do chwili obecnej w związku z wypadkiem bóle kręgosłupa, szyjnego i lędźwiowego, z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, szczególnie prawej, w zakresie unerwienia przez nerw łokciowyopalców IV i V0. Dolegliwości nasilają się podczas wysiłku fizycznego, nawet niewielkiego i utrudniają w sposób zasadniczy czynności życia codziennego i zmuszają do przyjmowania leków przeciwbólowych.

Dowód:

- opinia biegłych K- 85-87, dokumentacja medyczna K- 88-92

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył , co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w całości na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, dokumentacji medycznej, akt szkody, przesłuchania powódki.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. W przedmiotowej sprawie ubezpieczyciel wypłacił tytułem zadośćuczynienia skromną kwotę 700 zł nie adekwatna do cierpień i urazów powódki.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zadośćuczynienie jak wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. wydanym w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych

cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 700 zł nie jest adekwatne do krzywdy jakiej doznała powódka ulegając wypadkowi komunikacyjnemu i w oparciu o ustalenia i wnioski opinii powołanych biegłych przyznał powódce 8 000 zł dalszego zadośćuczynienia

Rozważając wysokość w zadośćuczynienia, należy rozważać każdy przypadek indywidualnie, ponieważ jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 września 2002 r., wydanemu w sprawie IV CKN 1266/00 (LEX nr 80272) określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w razie uszkodzenia ciała powinno się opierać na obiektywnych i sprawdzalnych kryteriach, kierować się jego celami i charakterem, przy uwzględnieniu jednak indywidualnej sytuacji stron.

Powódka po wypadku nie może pracować fizycznie ani podejmować żadnego wysiłku, co bardzo utrudnia dotychczasowy tryb życia. Powódka do wypadku pracowała fizycznie i pomagała rodzinie mieszkającej na wsi w prowadzeniu gospodarstwa. Powódka od wypadku odczuwa bóle głowy, kręgosłupa, źle się czuje, ma lęk przed wsiadaniem do samochodu, boi się sama wyjeżdżać. Biegli ustalili 5 % uszczerbek na zdrowiu i zaznaczyli dolegliwości, a zatem ból o cierpienie związane wypadkiem trwają nadal co uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia w żądanej kwocie 8000 zł.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli przepisu art. 98 § 1 k.p.c.